

Срѣдъцъ (Sardica). Рѣкописъ-та е на пергаменъ въ четвъртинка л. има 109 листове. Евангеліе-то, що е писано съ кирилловскы буквы, както са-види по почърка и по правописаніе-то, въ XII-то, а най-късно въ XIII-то столѣтіе, покрыва отрито глаголеко писмо тѣй, щото едвамъ могѣтъ са-пригледа слабы слѣды на отдѣлны буквы, и то вече не по сичкы-тѣ листове. Отриты-тѣ писма, по Шафариково-то свидѣтелство, носятъ сичкы-тѣ бѣлѣзы на най-древни-тѣ глаголскы паметници. На една снемка отъ една страна Шафарикъ е распредѣлил текста изъ евангеліе то св. Марка VII. 31—37.

IV. *Чешвероіевангеліе Зографскаго мѣнашчыря, на Аѳонска-ша гора*. То е пергаменна рѣкописъ въ малка четвъртинка, вече не цѣла, за предпазенъе повѣсена на синжиръ. Видѣли сѣ ъ Мина, Михановичъ, Григоворовичъ (1844 г.) и Авраамовичъ приема туй четвероіевангеліе за немного подирнѣ отъ горѣозначено-то му четвероіевангеліе, и го относя къмъ XII-то столѣтіе. Има въ него на края синаксаръ или календаръ, писанъ съ кирилловскы буквы.

V. *Глаголиша Клоціева*, съвършено безъ примѣванъе отъ кирилица. Съ туй име са-означаватъ важны остатъци отъ най-древня глаголска рѣкописъ, именно дванайсетъ листове на пергаменъ въ четвъртинка. Тя съдържава въ себе-си четири слова, които нѣколко принадлежѣтъ, а нѣколко са-отдаватъ — двѣ на св. Іоанна Златоуста, едно на св. Аѳанасія, и едно на св. Епифанія. Три-тѣ отъ тѣхъ, макаръ и съвсѣмъ отъ другый преводъ, находжатъ-са въ много древня-